

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΤΟΥ Π.Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

Ο Μακρόν και το μέλλον της Ευρώπης

Η δήλωση του προέδρου Μακρόν ότι η Ευρώπη εξετάζει την αποστολή χερσαίων στρατιωτικών δυνάμεων στην Ουκρανία για πρώτη φορά από την έναρξη του πολέμου δημιουργεί μια εντελώς νέα πραγματικότητα. Εάν τελικά συμβεί, θα φέρει την Ευρώπη / NATO ενδεχομένως σε απευθείας σύγκρουση με τη Ρωσία. Και αυτός ήταν ο λόγος που η Ευρώπη απέφυγε μέχρι σήμερα να εξετάσει το σενάριο αυτό. Τώρα το εξετάζει καθώς, όπως λέγει ο πρόεδρος Μακρόν, «το μέλλον της Ευρώπης κινδυνεύει από τη ρωσική επιθετικότητα και το ενδεχόμενο ήττας της Ουκρανίας». Και για να αποτρέψει την εφιαλτική αυτή εξέλιξη «ο Μακρόν αναλαμβάνει την ηγεσία της αντι-ρωσικής εκστρατείας στην Ευρώπη» («Le Monde», 27/2), με τη Γερμανία όμως και άλλες χώρες να διστάζουν να τον ακολουθήσουν ιδιαίτερα ενόψει ευρωεκλογών.

Η Ευρώπη δεν είναι καθόλου έτοιμη αυτή τη στιγμή να διεξαγάγει έναν πόλεμο με τη Ρωσία μόνη της, χωρίς ολοκληρωμένη αμυντική πολιτική και τη σύμπραξη των ΗΠΑ που όμως με την προοπτική επιστροφής του Ντ. Τραμπ στον Λευκό Οίκο απειλούν να αποσυρθούν από την Ευρώπη. Ενώ από την άλλη μεριά οι ευρωεκλογές δεν αποκλείεται να καταλήξουν στην ενίσχυση των ακροδεξιών, αντιευρωπαϊκών, φιλορωσικών εν πολλοίς, πολιτικών δυνάμεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σε εννέα κράτη - μέλη της ΕΕ ακροδεξιά κόμματα εκτιμάται ότι θα καταλάβουν την πρώτη θέση και σε άλλες εννέα τη δεύτερη ή τρίτη. Μπορεί να αλλοιώσουν έτσι τους πολιτικούς συσχετισμούς εντός Ευρωκοινοβουλίου που οδηγούν την ευρωπαϊκή ενοποίηση εδώ και δεκαετίες, την πρωτοκαθεδρία δηλαδή των φιλευρωπαϊκών συντηρητικών (ΕΛΚ), σοσιαλιστών (S&D) και κεντρώων / φιλελεύθερων δυνάμεων (Renew). Η Ακροδεξιά (με την εξαίρεση του γερμανικού AfD) δεν επιδιώκει τώρα έξοδο από την Ευρώπη αλλά την επανεθνικοποίηση της Ένωσης, θεσμών και πολιτικών, και το φρενάρισμα της βαθύτερης ενοποίησης. Μείζων ήττα της «Ευρώπης της στενότερης ένωσης». Τη στιγμή ακριβώς που υποτίθεται ότι η Ρωσία του Πούτιν σχεδιάζει γενικευμένη πολεμική επίθεση.

Μπροστά στη δυστοπική αυτή προοπτική ένας μόνο τρόπος αντίδρασης υπάρχει. «Να εκτιναχθεί» η Ευρώπη με φυγή προς τα εμπρός (relaunch Europe) με ένα νέο μεγάλο σχέδιο / bargain οικοδόμησης της Πολιτικής και Αμυντικής Ένωσης, υπερεθνικής, δημοκρατικής, ομοσπονδιακής λογικής. Η χρονική πολιτική συγκυρία είναι ευνοϊκή (με τον Εμ. Μακρόν στην προεδρία της Γαλλίας, την Πολωνία, Ισπανία και άλλες χώρες με φιλευρωπαϊκές ηγεσίες, κ.λπ.). Οι χώρες - μέλη (πρόθυμες) οφείλουν να συμπράξουν σ' αυτό το νέο ευρωπαϊκό σχέδιο που θα εστιάσει, πέρα από τη θεσμική διάσταση και την αμυντική ένωση, στη διαμόρφωση γνήσιας κοινής εξωτερικής πολιτικής αλλά και σε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο για τους ευρωπαίους πολίτες και την προστασία τους σ' έναν κόσμο πολλαπλών προκλήσεων. Και αυτό το σχέδιο θα πρέπει να δρομολογηθεί από τώρα από τις φιλευρωπαϊκές δυνάμεις. Το εθνολαϊκιστικό αφήγημα της Ακροδεξιάς (με τις φιλορωσικές του εκδοχές) δεν θα πρέπει να κυριαρχήσει. Η Ελλάδα οφείλει να πρωταγωνιστήσει στην προώθηση αυτού του σχεδίου. Η ενδεχόμενη αποσύνθεση του ευρωπαϊκού συστήματος θα πλήξει πρώτα απ' όλα τη χώρα μας.